

дѣте, на мѣсто го убивали. Послѣ се впуснали изъ кщята за грабежъ, обаче, освѣнъ злато, сребро и други по легки и скъпи нѣща, нищо друго не вземали. Блъсканьето, крѣтенъето и чупенъето на вратитѣ; викѣтъ на мъжетѣ, плачѣтъ на женитѣ и писъкѣтъ на дѣцата, страхъ и трепетъ произвождали между българското население изъ цѣлия градъ и всякой се силилъ да се укрие и запази живота си. Надвечеръ тржбата засвирила, грабежа и убийствата се прѣкратили и Кямилъ паша се установилъ да ношува въ мѣстностьта Каяджикъ извънъ града.

Мѣстнитѣ турци които вѣрвали че силата на руситѣ е непобѣдима и щомъ се извѣстятъ за избититѣ въ града българи, ще нападнатъ и ще си отмъстятъ, на 19-й натоварили коля, талиги, конѣе и потеглили за Пловдивъ, но въ пхтя като узнали за разбиването на руситѣ подъ Плъвенъ, сжщо и въ Ст.-Загора, веднага се повърнали надирѣ.

Исплашеното българско население, при всичко че никаква тревога нечувало изъ града, пакъ не се рѣшавало да излезе навънъ. Само нѣколцина бѣдняци и прости хорица, които турцитѣ наричатъ *аллажнъ адамларж* (Божи човѣци) трѣгнали да заравятъ мъртвитѣ. Священникъ, разумѣва се, нѣмало. Вдиганието имъ единъ по единъ на носило, врѣме отнимало и тѣ взели отъ разбититѣ дюгени вжжя, навързвали ги по три-четирма наедно, прекарвали вжжето на едно дърво, за нисяли ги край града и заравяли въ трапица колкото да не сж извънъ.

Помацитѣ изъ Цѣпине като се извѣстили, че Кямилъ паша потеглилъ за Карлово, спустнали се за плячка и находящитѣ се черкези въ Пазарджикъ съ тѣхъ се потѣтрали.

На 22-й сутренъта около 2000 д. помаци и черкези нападнали отъ къмъ западната частъ на града и сега вече не обирали само злато и сребро, нъ всичко каквото намирали, като: черги, келими, възглавки, дрѣххи, мѣдници, тенджури, синии, сахани и други подобни а пѣкъ голюво масло нигдѣ не оставили. Тамъ гдѣто не имъ се удавало лесно да разбиятъ здравитѣ врати, прѣзъ стѣната се прѣхвъргали. Въ другитѣ махали само въ по добритѣ кщия влизали, обаче, въ Казаковата улица наредъ карали.

Въ църквата Св. Богородица имало деветъ д. мъже и една жена. За искрѣтванието вратитѣ, черкезитѣ доста врѣме изгу-